

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214010363
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214010363.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovinca v trestnej veci obžalovaných J. D. a S. D., pre zločin sprenevery spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 29.6.2015, č.k. 1T/103/2014-345, na verejnom zasadnutí dňa 14.4.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u oboch obžalovaných.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa :

Obžalovaný J. D., nar. X.X.XXXX

o d s u d z u j e

podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona s použitím §§ 36 písm. l), 37 písm. m), 38 ods. 2, 41 ods. 2, 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 rok.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému :

rozsudkom OS Bratislava III. Zo dňa 20.11.2014 sp. zn. 3T/193/2014,

rozsudkom OS Dunajská Streda zo dňa 30.8.2010, sp. zn. 3T/107/2010,

rozsudkom OS Bratislava IV. Zo dňa 13.11.2012, sp. zn. 2T/97/2012,

ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaná S. D., nar. XX.X.XXXX

o d s u d z u j e

podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona s použitím §§ 36 písm. j písm. l), 38 ods. 3, 41 ods. 2, 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 , ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu podmienečne odkladá a určuje jej skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona sa ukladá obžalovanej povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe poškodeným spôsobenú škodu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanej rozsudkom OS Bratislava IV. Zo dňa 13.11.2012, sp. zn. 2T/97/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 29.6.2015, č.k. 1T/103/2014-345 rozhodol tak, že obžalovaných J. D. a S. D. uznal vinnými, že

1) dňa 15. júna 2009 v obci S. B., okres Dunajská Streda v reštaurácii Máger, po vzájomnej dohode za 3.650,- eur predali C. U., nar. XX.XX.XXXX osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf, EČ: SC-102CA v hodnote 5.500,- eur, napriek tomu, že vlastníkom vozidla bola spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok, držiteľom S. D., ktorej uvedené vozidlo bolo zverené formou leasingu, prostredníctvom spoločnosti Consume Finance Holding, a.s., Kežmarok, ktorej neoprávneným predajom predmetného vozidla spôsobili škodu 5.500,- eur a C. U. predajom vozidla, ktorého leasingová vzťah nebol ukončený, čo mu neoznámili, spôsobili škodu vo výške 3.650,- eur,

v presne nezistený deň medzi 16. a 31. augustom 2009, v obci M.I., časť V., okres Dunajská Streda po vzájomnej dohode za 6.660,- eur predali T. B., nar. XX.XX.XXXX osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia 1,9 Tdi, EČ: BA-234VN v hodnote 15.000,- eur, napriek tomu, že vlastníkom vozidla bola spoločnosť Volkswagen Finančné služby Slovensko, s.r.o., Bratislava a držiteľom spoločnosť eReR car, s.r.o., Bratislava, pričom uvedené vozidlo si zaobstarali dňa 16.8.2009 v Bratislave, vypožičaním od držiteľa na základe Zmluvy o nájme č. 2009/Z266 pre S. D., čím spoločnosti Volkswagen Finančné služby Slovensko, s.r.o., Bratislava spôsobili škodu vo výške 15.000,- eur a T. B. škodu vo výške 6.600,- eur, dňa 29. septembra 2009 v F., okres Dunajská Streda po vzájomnej dohode za 4.200,- eur predali Mgr. F. N., nar. XX.XX.XXXX osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat 1,9 Tdi Higline, EČ: BA-579MB v hodnote 13.000,- eur, napriek tomu, že vlastníkom vozidla bola spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia, a.s., Bratislava a držiteľom spoločnosť eReR car s.r.o., Bratislava, pričom uvedené vozidlo si zaobstarali dňa 29.9.2009 v Bratislave, vypožičaním od držiteľa na základe Zmluvy o nájme č. 2009/Z333 pre S. D., čím spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a.s., Bratislava spôsobili škodu vo výške 13.000,- eur a Mgr. F. N. škodu vo výške 4.200,- eur čím predajom zverených osobných motorových vozidiel spôsobili celkovú škodu 33.500,- eur a ich následným predajom spôsobili škodu v celkovej výške 14.450 - Eur

2) obž. J. D. dňa 25. augusta 2009 v Šamoríne, okres Dunajská Streda, v kancelárii spoločnosti UTS, s.r.o., Šamorín po vzájomnej dohode s R. D., na základe predchádzajúceho prísľubu, že Ing. J. C., nar. X.X.XXXX zaobstarajú motorové vozidlo zn. Mercedes 400 ML. od menovanej na daný účel prevzali sumu 13.100,- eur, ktorú však na predmetný účel nepoužili, vozidlo dodnes nedodali, použitie prevzatej sumy žiadnym spôsobom neodôvodnili, čím Ing. J. C. spôsobili škodu vo výške 13.100,- eur, teda obž. J. D. a obž. S. D. v bode 1) spoločným konaním si prisvojili cudziu vec, ktorá im bola zverená a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu a spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu, obž. J. D. v bode 2) spoločným konaním si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Tým spáchali: obž. J. D. v bodoch 1) a 2) zločin sprenevery spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a obž. S. D. v bode 1) zločin sprenevery spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.

Za to boli odsúdení:

Obžalovaný J. D. podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona pri použití § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky pri použití § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 36 písm. k), l) Trestného zákona a § 37 písm. h), m) Trestného zákona pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Bratislava 3 č.k. 3T/193/2014 zo dňa 20.11.2014 vo výroku o treste. Podľa § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odložil a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom. Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona mu súd uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 1 rok. Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe poškodeným spôsobenú škodu.

Obžalovaná S. D. podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona pri použití § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky pri použití § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. j), k), l) Trestného zákona a § 37 písm. h) Trestného zákona pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Bratislava 4 č.k. 2T/97/2012 zo dňa 13.11.2012 vo výroku o treste. Podľa § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odložil a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu určil

skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona súd uložil obžalovanej povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe poškodeným spôsobenú škodu.

Okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaných k náhrade škody pre poškodených: T. B., nar. XX.XX.XXXX, F., F. XXX/X, vo výške 7.790,-- Eur., C. U., nar. XX.XX.XXXX, F., W. XXX/XX vo výške 3.650,-- Eur. a Ing. J. C., nar. X.X.XXXX, F. Q. XXX vo výške 13.110,-- Eur.

Tento rozsudok prvostupňový súd odôvodnil tým, že obidvaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní po zákonných poučeníach podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vyhlásili, že nepopierajú spáchanie skutkov a ľutujú svojho konania. Taktiež kladne zodpovedali položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Na základe týchto vyhlásení súd rozhodol, že prijíma ich vyhlásenie a vo veci sa dokazovanie nevykoná, pričom na poslednom hlavnom pojednávaní súd v podstate iba oboznámil listinné dôkazy z prípravného konania a najmä rozsudky Okresného súdu Bratislava 3 3T/193/2014, Okresného súdu Dunajská Streda 3T/107/2010 a Okresného súdu Bratislava 4 2T/97/2012. Z výroku rozsudku ohľadne jednotlivých skutkov je jednoznačné, že uvedené skutky boli spáchané v období 15.6.2009 až 25.8.2009, z čoho je zrejmé, že od posledného vykonaného skutku v čase rozhodovania uplynulo skoro už 6 rokov: okrem tejto okolnosti súd zvažil aj možnosti nápravy a prevýchovy obžalovaných, ďalej stav poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obidvoch obžalovaných, ich priznanie sa a účinnú ľútosť, ako aj tú skutočnosť, že sa pričínili o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradili spôsobenú škodu. Prihliadajúc aj na predchádzajúce odsúdenia a spáchanie viacerých trestných činov, ktoré považoval za priťažujúce okolnosti, dospel k záveru, že uložené súhrnné podmiennečné tresty odňatia slobôd s maximálnou skúšobnou dobou pri dolnej hranici trestnej sadzby a probačný dohľad aj s primeranou povinnosťou postačia na nápravu a prevýchovu obžalovaných. Zároveň súd musel obžalovanému D. opätovne uložiť aj trest zákazu činnosti, vzhľadom na zrušenie predchádzajúceho rozsudku vo výroku o treste. Taktiež súd rozhodol o náhrade škody pre jednotlivých poškodených, ktorí si to riadne a včas uplatnili a vyčíslili už v prípravnom konaní.

Proti výroku o treste pre oboch obžalovaných podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktorý ho zdôvodnil tým, že postup prvostupňového súdu pri ukladaní trestu, najmä pri vyhodnocovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v posudzovanej veci nepovažuje za odôvodnený. Oba obžalovaní na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedli, že nepopierajú spáchanie skutkov, toto vyhlásenie im súd umožnil bez ozrejmenia, akým spôsobom došlo k naplneniu podmienok uvedených v § 257 ods. 4 Trestného poriadku. Aj napriek uvedeným vyjadreniam obžalovaných súd prihliadal k ich priznaniu ako poľahčujúcej okolnosti zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, hoci tomu neboli splnené podmienky. Ďalším pochybením súdu podľa prokurátora bolo prihliadnutie na uhradenie zlomku spôsobenej škody obžalovanými ako na poľahčujúcu okolnosť zmysle § 36 písm. k) Trestného zákona a to aj napriek tomu, že v zmysle zákona musí dôjsť k úplnému uhradeniu spôsobenej škody, nie je účelovo uhradené minimálne sumy spôsobenej škody ako to vyplýva z danej veci. Súd teda nemal na túto poľahčujúcu okolnosť prihliadať. Uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody obom obžalovaným je za daných podmienok mierne a neplní u nich svoj výchovný účel za súčasného poukázania na nesprávnu aplikáciu ustanovení § 36 a 37 Trestného zákona. V dôsledku toho bol obžalovanému J. D. uložený trest odňatia slobody mimo zákonom stanovenej sadzby, nakoľko v prípade správneho zohľadnenia priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a následnej aplikácie § 38 ods. 4 Trestného zákona mala by dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby (3 až 10 rokov) zvýšená o jednu tretinu. Súd pochybil, keď nedostatočne vyhodnotil závažnosť konania obžalovaných a za spáchané skutky im mal uložiť primeraný súhrnný nepodmiennečný trest odňatia slobody. Prokurátor navrhol aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda čo do výroku o treste a rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku o uložení primeraného súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Obhajca obžalovaných navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317, ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste oboch obžalovaných, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k týmto záverom.

Odvolaní prokurátora boli napadnuté výroky o trestoch pre obžalovaných, preto sa súd v rámci odvolacieho konania zaoberal správnosťou a zákonnosťou týchto výrokov, ako aj postupu, ktorý im predchádzal.

Rozsah, v akom vykonal prvostupňový súd dokazovanie potrebné na rozhodnutie o treste, považuje odvolací súd za dostatočný, avšak prvostupňový súd nepostupoval plne v súlade s ustanoveniami Trestného zákona, z čoho vyplynul nesprávny výrok o treste.

Prvostupňový súd uznal obom obžalovaným ako poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ust. § 36 písm. k) Trestného zákona, teda, že sa pričínili o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradili spôsobenú škodu. Je treba prisvedčiť námietke prokurátora, že táto poľahčujúca okolnosť im bola priznaná nesprávne. Obžalovaní uzavreli dohodu o náhrade škody iba s poškodenými U. a B.. Ostatným poškodeným síce doručili návrh na uzavretie dohody o náhrade škody, podľa ktorej budú splácať spôsobenú škodu v splátkach, no títo poškodení k uzavretiu takejto dohody nepristúpili. Obžalovaní napriek tomu týmto poškodeným splácali škodu v splátkach. Nie sú to obžalovaní, ktorí by mali určovať spôsob, akým budú spôsobenú škodu uhrádzať, nakoľko im takéto právo nevyplyva zo žiadnej zákonnej normy ani z dohody. Navyiac, poškodená spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. postúpila svoju pohľadávku vyplývajúcu z nároku na náhradu škody spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., s ktorou sa obžalovaní nijakým spôsobom nedohodli. Takýto postup poškodených nemožno subsumovať pod ustanovenie § 36 písm. k) Trestného zákona, preto prvostupňový súd pochybil, keď im túto poľahčujúcu okolnosť uznal. Ani ďalšie doklady o splátkach spôsobenej škody, ktorú v rámci odvolacieho konania predložil obhajca obžalovaných na tomto záver nič nemenia.

V prípade obžalovaného J. D. malo toto pochybenie za následok neprávne použitie § 38 Trestného zákona, keď pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je u neho vyrovnaný a nie pozitívno prevažujúci, ako to konštatoval v napadnutom výroku prvostupňový súd. Na jednej strane mu malo byť zohľadnené, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval, na druhej strane, že už bol za trestný čin odsúdený. Obžalovaný spáchal viac trestných činov, no táto okolnosť mu nemôže byť zohľadnená ako priťažujúca, pretože mu bola zohľadnená použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona. Rovnaká úvaha o použití poľahčujúcich a priťažujúcich okolností platí aj pre obžalovanú S. D., s tým rozdielom, že u nej prevažujú poľahčujúce okolnosti a pri určení trestu sa použije ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Ďalšou nesprávnosťou napadnutého výroku, ktorý sa týka obžalovaného J. D. bolo, že prvostupňový súd nepoužil pri ukladaní trestu ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorým by upravil trestnú sadzbu uvedenú v ust. § 213 ods. 3 Trestného zákona. Obžalovaný bol odsúdený za spáchanie viacerých úmyselných trestných činov, ktorých sa dopustil viacerými skutkami a to jednak v rámci skutkov prejednávanych v tomto trestnom konaní, ako i v rámci skutkov, za ktoré bol odsúdený v inom trestnom konaní, ktoré prvostupňový súd bral do úvahy pri uložení súhrnného trestu. Napriek tomu prvostupňový súd nepoužil pri ukladaní trestu ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona. Jeho použitie mení trestnú sadbu uvedenú v ustanovení § 213 ods. 3 Trestného zákona (podľa ktorej súd ukladal trest), keď zvyšuje jej hornú hranicu na 13 rokov 4 mesiace. To isté platí aj pre výrok o treste, ktorý sa týka obžalovanej S. D..

V prípade obžalovaného J. D. prvostupňový súd správne uvažoval o uložení súhrnného trestu odňatia slobody a to k trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/193/2014. Trestná činnosť, ktorá je aktuálne prejednávaná v tomto konaní sa časovo zbieha s odsúdením, ktoré vykonal Okresný súd Bratislava III v citovanom konaní. Okresný súd

Bratislava III vo svojom konaní sp. zn. 3T/193/2014 uložil obžalovanému trest odňatia slobody, ktorý je však súhrnným trestom, pri súčasnom zrušení výrokov o trestoch, ktoré mu boli uložené v konaní Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 3T/107/2010 a v konaní Okresného súdu Bratislava IV pod sp. zn. 2T/97/2012. Ak teda prvostupňový súd uložil obžalovanému v napadnutom rozsudku súhrnný trest vo vzťahu k výroku o treste, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava III vo svojom konaní sp. zn. 3T/193/2014, fakticky zrušil výrok o súhrnnej treste Okresného súdu Bratislava III (vo svojom konaní sp. zn. 3T/193/2014) a obnovil tak tresty, ktoré boli obžalovanému uložené v konaní Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 3T/107/2010 a v konaní Okresného súdu Bratislava IV pod sp. zn. 2T/97/2012, čo je pre odsúdeného podstatne nepriaznivejšie a je v rozpore s účelom súhrnného trestu. Z tohto dôvodu mal byť pri ukladaní súhrnného trestu správne zrušený nielen výrok o treste uložený Okresným súdom Bratislava III v konaní sp. zn. 3T/193/2014, ale i citované rozsudky Okresného súdu Dunajská Streda a Okresného súdu Bratislava IV.

Na základe vyššie uvedených zistení, odvolací súd zrušil výroky o trestoch oboch obžalovaných. Keďže na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, za správneho použitia ustanovení Trestného zákona bolo možné rozhodnúť vo veci, odvolací súd podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám rozsudkom.

Pri úvahe nad trestom, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal z ustanovení § 34 ods. 1 - 6 Trestného zákona. Pri úvahe nad výškou trestnej sadzby u obžalovaného J. D. súd vychádzal z ustanovenia § 213 ods. 3 Trestného zákona, ktoré ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody vo výmere 3 až 10 rokov. Použitie tohto ustanovenia pri ukladaní trestu vyplýva z použitia ustanovení §§ 41 ods. 1 a 42 ods. 1 Trestného zákona, keď ide o najprísnejšie trestný čin zo všetkých trestných činov, za ktoré sa súhrnný trest (podľa zásad na uloženie úhrnného trestu) ukladá. Trestnú sadzbu súd upravil podľa ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona na základe skutočností, ktoré súd vyššie uvedené. Pri zohľadnení predchádzajúcich odsúdení obžalovaného a mnohosti trestnej činnosti, za ktorú sa trest ukladá, dospel odvolací súd k záveru, že na naplnenie účelu trestu, najmä účelu tzv. individuálnej prevencie bude potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Pri zohľadnení priznania sa obžalovaného a pokusu nahradiť aspoň časť vzniknutej škody a s poukazom na odstup času od spáchania skutkov postačuje uloženie trestu v minimálnej výmere, t.j. 3 roky. Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia tak, ako to ukladá ust. § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Spolu s uložením súhrnného trestu zrušil i výroky o trestoch, ktoré mu boli uložené v predchádzajúcich rozhodnutiach tak, ako je to vyššie uvedené. Keďže uložením súhrnného trestu došlo k zrušeniu predchádzajúceho výroku o treste, ktorým mu bol uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 rok, odvolací súd mu opätovne uložil i tento trest v nezmenenej výške.

Podľa rovnakých ustanovení Trestného zákona sa súd riadil i pri určovaní trestu pre obžalovanú S. D.. Na rozdiel od jej spoluobžalovaného, prevažujú u nej poľahčujúce okolnosti a rozsah trestnej činnosti, za ktorú ukladal súhrnný trest je podstatne užší. Preto sa javilo dostačujúce uložiť jej minimálny trest odňatia slobody, ktorý prichádza do úvahy, no jeho výkon jej podmienečne odložil s probačným dohľadom a určil jej maximálnu skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Zároveň jej určil primeranú povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe poškodeným spôsobenú škodu. Keďže jej trestná činnosť sa časovo zbieha s trestnou činnosťou, za ktorú už bola právoplatne odsúdená, uložil jej súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona a súčasne zrušil výrok o treste uložený jej rozsudkom OS Bratislava IV. zo dňa 13.11.2012, sp. zn. 2T/97/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Uložený trest tak má splniť predovšetkým účel tzv. individuálnej prevencie a sekundárne i tzv. generálnej prevencie. Zároveň takýto trest zmierni dopad na maloleté deti obžalovaných.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.